

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 5

NOVEMBER 1956

12. AARG.

*Fra
Guldpenne*

VAR DER NOGEN DER SAGDE *rovdrift?*

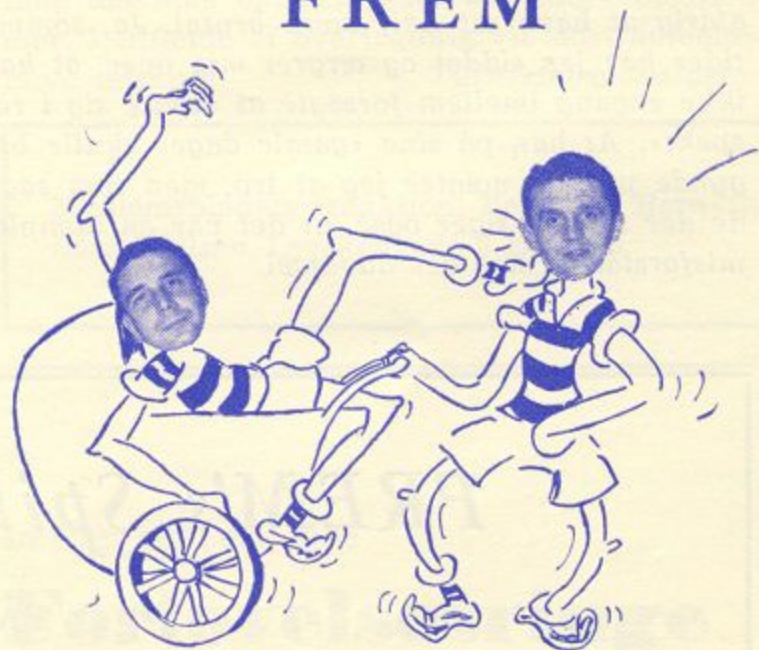
Den turnering, vi nu er begyndt på, vil først blive afsluttet i efteråret 1957. Årsagen er, at man fra foråret 1958 går over til at spille alle turneringer over kalenderåret, d.v.s. forår og efterår i stedet for som nu, efterår og forår. Indeværende turnering er altså overgangstiden, og for 1. hold vil det altså sige, at de skal spille 27 kampe. Da yderligere divisionerne fra foråret 1958 udvides til 12 hold, kan jeg ikke se fordelene ved en kalenderårsturnering. Jo — for unionernes sekretariater er det en fordel, fordi tiden til at tilrettelægge de nye turneringer bliver længere. Det var jo tidligere et arbejde, der skulle gøres over en kort periode i juli måned. Nu kan sekretariaterne få deres sommerferie i fred og ro, medens spillerne til gengæld ingen sommerferie får, idet pausen mellem forårs- og efterårskampene kun bliver ca. 4 uger. Ja — for spillere på landsholdene vel endnu kortere. Det vil sige, at der ikke bliver tid til at holde sommerferie med familien og slappe af et par uger uden at tænke på fodbold. Der bliver ikke tid til at holde en sommerpause i træningen, fordi de næste kampe vil være lige på trapperne, når denne ferie er slut. Der vil heller ikke blive megen pause om vinteren. December bliver vel den eneste måned for eftertiden, hvor der kan slækkes på træningen.

Landskampprogrammet udvides, fellestræning skal der vel være hele året, når vi får en rigstræner. For han skal vel også bestille noget. Ind imellem skal der vel også spilles nogle træningskampe og privatkampe, by-, unions- og stævnekampe.

Var der nogen, der sagde rovdrift??? Nej — der skød man forbi... Alle — spillere, ledere, presse, ja kort sagt alle, har forlangt udvidelsen. Og hvorfor??? Ja, nogle siger, for at dansk fodbold bedre kan hævde sig i landskampene. Spillerne kommer i bedre træning gennem de flere kampe, og så er der måske et håb om at slippe for de

irriterende nederlag. De ødelægger den nationale prestige. Ja, et enkelt middagsblad ofrede mandagen efter landskampen sin lederspalte på at forklare, at kampene mod Sverige var omtrent vigtigere end alt andet. For mod Sverige var det noget stort, det drejede sig om. Sejren... sejren — og ikke andet. Her gælder den olympiske devise åbenbart ikke. Sikke et held, at udskiftningen af en svensk spiller ikke førte til, at vi tabte den kamp. Jeg kunne lide at have set den danske presse, hvis det var sket. Skønt — det kunne vel ikke gøres meget »bedre«. Vist var der begået et overgreb og et klart brud på en aftale af to svenske »funktionærer«, men man havde i samme øjeblik omtrent fået en uforbeholden undskyldning af den svenske ledelse, og så skulle den »pot« tildels være ude af verdenen for vort vedkommende, og man kunne have noteret et aftale-

VI KØRER **FREM**

MED HVAD VI MENER OM FODBOLD

læs på side 4 og 5

brud. Men resten var et internt svensk anliggende, som måtte få — og fik — konsekvenser for synderne. Rart var det at se et af vore morgenblade tirsdagen efter med et »lad os komme ned på jorden igen«.

»Udskiftningen« i Stockholm har vel givet modstandere af indsættelse af reserver i kampe ekstra vind i sejlet. Der er vel heller ingen tvivl om, at det, hvis det var tilladt, ville friste svage sjæle til misbrug. »Udskiftningen« i Stockholm kunne jo være meget bedre iscenesat, hvis iscenesættterne havde sørget for en mere nøjagtig instruktion i pausen til spilleren, som evt. skulle skiftes ud. Ved at se på engelsk professionel fodbold, hvor man er absolut modstander af indsættelse af reserver, selv for spillere, der bevisligt ikke kan spille kampen færdig, og hvor man meget nødtigt går med til i internationale kampe at skifte markspillere ud, så synes det som om, at problemet er meget lille, og slet ikke så »usportsligt« at et hold må fuldføre en kamp med reduceret mandskab.

Sportsligt er efteråret forløbet tilfredsstillende. Den øjeblikkelige stilling er sådan, at med den lange ende, der er igen i denne turnering, er chancen for en af toppladserne ikke forspildt. Vi lever i pokalturneringen, også med det bedste håb om at kunne overleve næste omgang. Der har været spillet pænt fodbold, og det allerbedste har været at se den spilleglæde, som præger holdet. Er det et udslag af den gode konditionstræning? Det er jo klart, jo bedre træning man er i, jo morsommere er det at spille fodbold, fordi man ikke i perioder i kampen skal løbe med »tungen ude af halsen«.

Kampen mod Esbjerg var vel den morsomste, og vældig underholdende. Det var godt at komme så stærkt igen efter at have været bagud. Konditionen? Kampen i Århus fik et kedeligt efterspil, idet Leif og Bent Ib fik advarsler, begge to for voldsomt spil. Leifs advarsel må vist nærmest tages humoristisk. Øjenvidner beretter, at det var en hård tackling mand mod mand. Jeg mindes aldrig at have set Leif være brutal. Ja, somme tider har jeg siddet og ærgret mig over, at han ikke engang imellem forsøgte at »sætte sig i respekt«. At han på sine »gamle dage« skulle begynde på det, nægter jeg at tro, men som sagt, de der så det, siger også, at det var en komplet misforståelse med den advarsel.

Ikke så overraskende er det, at Bent Ib fik en advarsel. Det kan ikke nægtes, at han har lavet nogle irriterende frispark, men foreholdt dette, både af træneren og spilleudvalget tidligt i foråret, havde han lagt sine unoder meget af, ja, så meget, at jeg her i efteråret næsten synes, han har været for passiv i sit spil. I de sidste to kampe, jeg har set ham, mod Esbjerg og »Freja« er der vist ikke dømt 3 frispark imod ham, medens han til gengæld ikke har fået alle de, der skulle være dømt mod ham. Tilfældet i Århus er efter alt at dømme også noget søgt. Dommeren, som var den samme som gav ham den sidste advarsel, har øjensynlig benyttet den første anledning til at være der med pegefingeren, for advarslen blev givet nogle få minutter efter kampens start, og i indberetningen hedder det, at Bent Ib fremturede med forsætlig voldsomt skub uden at forsøge at spille bolden. Han kan jo ikke have fremturet så længe i de få minutter, kampen havde været, men måske var han i besiddelse af bolden næsten al den tid. Han er jo ikke så glad for at slippe den. Nå — jeg tror, at Bent Ib er ved at finde den rigtige balance i sit spil, og så tror jeg, at han håber, at den samme dommer også en dag finder den rigtige balance i bedømmelsen af hans spil. Det gør vi andre i hvert fald.

V. S.

Dom over fodboldspiller

Efter en dom, der er afsagt ved civilretten i Århus, må spillere som Erik Rasmus og Rudolf og alle andre af vore spillere, der virkelig kan »flytte« en bold, passe på.

Da en del fodboldspillere efter træningen stod og skød på mål, røg en af boldene ud på gaden og ramte forhjulet på en motorcykle, der væltede. Føreren af motorcyklen anlagde erstatnings-sag mod den pågældende spiller, klub og kommune, der har udlejet banen.

De to sidste blev frifundet, medens spilleren blev anset erstatningspligtig. I dommen begrundes dette med, at han måtte være klar over, at bolden på grund af indhegningen og banens beliggenhed lige op til gaden let kunne trille ud på gaden og forvolde skade.

FREM's Spilledragt

FÅS I KLUBBEN ELLER I

... og så har vi naturligvis de helt rigtige fodboldstøvler

Klubbens leverandør

C. 689 - C. 14.758

AMAGERTORV 11

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, SV.
Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

FREM's BESTYRELSE:

Formand: *Vilhelm Skousen*, kan træffes paa C. 3299 eller Eva 7325. — Næstformand: *Sven Petersen*, MI 920 & OR 3748. — Kasserer: *Erik Stumman*, C. 9716 eller Damsø 6785. — Øvrige medlemmer af bestyrelsen: *Børge Mossfeldt*, *Svend Frederiksen*, *Pauli Jørgensen* og *Albert Olsen*.

Cricket

Desværre lykkedes det jo ikke 1. holdet at bevare pladsen i divisionen. Efter en dårlig start med fire nederlag og et behjertet forsøg på at få føling med de øvrige hold, kom det til at ligge således, at vi i den sidste kamp i Slagelse skulle vinde efter færdigspillet kamp, hvilket i sig selv var en svær opgave, idet Slagelse lå placeret i midten af rækken. Uheldigvis skete der det, at kampen på grund af regnvejrr måtte stoppes på et tidspunkt, hvor vi havde gode udsigter til at vinde, og i omkampen den efterfølgende søndag gik det galt, idet Slagelses kastere viste sig fra en helt anden side end den foregående søndag.

Vi havde den tilfredsstillende at slå rækkens nr. 2, *Soranerne*, efter færdigspillet kamp og at nedsable *Kalundborg* i den næstsidste kamp, og de fleste af vore nederlag var gennemgående ret knebne.

Men vi må op igen, og derfor er vi allerede nu begyndt indendørstræning på Ellebjergskolen, og det henstilles til alle cricketspillerne om at møde flittigt til træning hver tirsdag aften. At vi ikke er røget helt ud i glemslen kan ses af, at 1. divisionsklubben *Skanderborg* har inviteret os til Skanderborg til foråret, og her skulle vi jo gerne gøre en god figur, og vort mål til næste år må ubetinget være oprykning til divisionen igen. Det skylder vi klubben, og med det spillemateriale vi har til rådighed, skulle det være et overkommeligt mål.

2. holdet vandt for 3. år i træk sin række, men blev efter en usportslig protest fra B 93 henvist til 2. pladsen. Efter at B 93's anfører over for vor

anfører havde sanktioneret, at vi i kampen mod dem benyttede en ikke-spilleberettiget spiller, nedlagde klubben efter turneringens afslutning protest i denne anledning, idet man opdagede, at man kunne vinde rækken, hvis man fik vores 8 points. Om den slags siger man vist i England kort og godt: It's not Cricket.

Drengeholdet blev nr. 3 efter to knebne nederlag og een stor sejr og klarede sig hæderligt, og da flere af drengene nu har deltaget på holdet igennem nogle år, håber vi til næste år også at kunne stille med et juniorhold.

Til slut lidt statistik over de bedste på 1. holdet:

Gærdespil:	Halvlege	Points ialt	Average
Poul Erik Hansen	18	222	14,80
Jørgen Ploufmann	10	129	14,33
Bent E. Madsen	15	187	13,36
Flemming Hermann	15	184	13,14
Kaj Hjorth	14	145	12,08
Preben Jørgensen	11	44	11,00

Kastning:	Gærder	Points	Average
Jørgen Ploufmann	22	202	9,18
Erik Stummann	23	227	9,88
Poul Erik Hansen	33	371	11,24
Erik Larsen	36	534	14,83

Bridgeturning

Så forestår vinterens bridgeturning igen. Som tidligere er det en turning for makkerpar om klubbens mesterskab, men sideløbende udskrives turneringen tillige som en handicapturning, således at alle får en chance for at vinde en præmie.

Vi starter tirsdag den 27. november kl. 19,15 præc. og fortsætter derefter de følgende 8 tirsdage, som er søgnedage.

Indskuddet er de sædvanlige 10 kr. pr. deltager, og anmeldelse må ske senest 20. november til kontoret Valby 1317.

Men skynd Dem hellere at tegne Dem og Deres makker. Skulle De ingen makker have, som er medlem af klubben, er gæster velkomne i det omfang det ikke optager plads for andre medlemmer. I tilfælde af overtegning vil sidst anmeldte blive udskudt. *Turneringsudvalget.*

Medlemsbladets redaktion: Redaktør *Bernhard Nielsen*, Lyrskovgade 8 Eva 715.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Skrapbogen gemmer herlige minder

Starten af denne efterårssæson har bragt to bemærkelsesværdige jubilæer på vort 1. hold, idet først *Ib Bengtson* og senere *Leif Tønnesen* i efterårets løb har passeret de to hundrede kampe. Et såre imponerende tal, når man tager i betragtning, at kun to spillere før dem har passeret de to hundrede, nemlig *Pauli* med 281 og *Egon Sørensen* med 231 kampe. Men for *Leif* og *Ib*s vedkommende ligger der noget andet og mere bag disse tørre tal. Det er nemlig samtidig historien om to drenge, der på fodboldbanen fandt hinanden i et fælles kammeratskab, et kammeratskab der i deres ungdomsår har udviklet sig til et varmt venskab.

Det er derfor ingen tilfældighed, da jeg en aften besøgte *Leif*, at finde hele familien *Bengtson* på besøg. Alle forsamlede foran det nyerehvervede fjernsyn, ivrigt kommenterende aftenens program. Men det lykkedes mig dog at få afledt deres opmærksomhed så meget fra *Lawaetz's* vidunderskærm, at jeg kunne spørge de to jubilæer:

— Hvornår begyndte I at spille fodbold i »Frem«?

Ib: — Jeg boede ved *Baunehøj Allé*, og da vi efterhånden blev bortvist fra både gaden og gården på grund af vort fodboldspil, kravlede vi over hegnet til »Frem«s baner for at spille der, og på den måde gjorde jeg så mit første, ikke helt officielle besøg i klubben.

Leif: — Min far var medlem af »Frem« da jeg var en lille dreng. Jeg kan således huske, at jeg allerede som 6-årig var med i *Idrætsparken* for at se 1. holdet spille. Men da der dengang, ligesom nu, var aldersbegrænsning til klubbens ungdomsafdeling, måtte jeg vente nogle år endnu med at blive medlem. Men så på min tiårige fødselsdag fik jeg som fødselsdagsgave et medlemskort og et komplet fodboldudstyr. Du kan tro, jeg fik smidt mit tøj i en fart og prøvet den tværstribede trøje, og det var en meget stolt *Leif Tønnesen*, der i fuld kampmundering tog mod sine chokoladegæster den aften.

— Spillede I på samme hold fra begyndelsen?

Leif: — Ja, vi kom på 3. drenge b. i den første kamp mod 1908, og en kamp som vi forøvrigt tabte med 2—0.

Leif:

Pengene på bordet

Ib: — Nej, så har jeg alligevel ikke været med!

— Det er ikke fordi vi skal sludre mere om jeres tid i ungdomsafdelingen, men er der noget I ser tilbage på med særlig glæde?

Ib: — *Lyslevende* står for mig de dejlige klub- og teoriaftener, som vi holdt i »den grønne pavillon« og hvor vi også, under *Niels Hansens* ildfulde ledelse, indøvede hylekor til 1. holdets kamp om søndagen. Sikken en stemning der altid var til stede de aftener.

Leif: — For mit vedkommende vil jeg gerne have lov til at fremhæve vor træner *Poul Mertins*. Han var holdet en enestående god leder, og var som sådan meget afholdt af os drenge. Men heldigvis nyder »Frem« jo den dag i dag gavn af hans fine personlighed i klubbens spilleudvalg.

— Hvornår debuterede I?

Ib: — Jeg rykkede direkte fra ynglingeholdet op på 1. holdet, hvor jeg overtog *Knud Larsens* plads som venstre wing.

Leif: — Min debut trak lidt ud, idet ynglingeholdet, efter at have vundet den hjemlige turnering, var på en lille tourné i *Jylland*. Og det gik hverken værre eller bedre end at jeg i den sidste kamp mod *Vejle* var så uheldig at gå »i stykker«. Og da jeg endelig var i orden igen, var der allerede spillet 6 kampe i turneringen. Men så endelig debuterede jeg, forøvrigt i en kamp i *Odense*. Der var det pudsige ved min debut, at holdet ved den lejlighed var med den første civilflyvemaskine til *Beldringe* flyveplads efter krigen.

— Hvordan var 1. holdet i den periode, hvor I debuterede?

Ib: — Meget stærkt, ihvertfald på papiret.

Leif: — Det var et mærkeligt hold. Til tider oppe på de helt store højder og til andre tider nede i den sorteste kælder. Jeg kan således huske, at vi i en periode tabte 7 kampe i træk for derefter at vinde de næste 6 i rad.

Noget andet er, at det ødelagde *Ib*s spil at komme med i en angrebsrække med »de fire store«. Som dreng og yngling var *Ib* vel en af de største målslugere »Frem« nogensinde har haft. Men da han blev senior, skulle hans spillestil lægges helt om. Den blev poleret og skulle passe ind i »stjernernes« spil. Og det der før havde kendetegnet hans spil, nemlig det direkte og målsøgende, blev helt lagt på hylden. Man tog simpelthen al initiativ fra ham.

Ib: — Det gjorde det jo heller ikke lettere, at jeg under træningen havde *Hans Colberg* over for mig, han spillede på det tidspunkt back. Når man kom mod ham, trak han bare baglæns, en effektiv, men irriterende spillefacon, og prøvede jeg endelig at gå forbi ham, så havde jeg mødt en mand, der var lige så hurtig som jeg. Det skal ikke nægtes, at dette tog en hel del af min selvtillid.

Ib:

Så må ungdomsafdelingen nedlægges

— Og hvilke resultater har I så nået rent internationalt?

Leif: — 6 B-landskampe, hvoraf jeg har været med til at vinde de 5.

Ib: 3 A-landskampe, men ikke mere om dem, vi tabte nemlig dem alle tre. Noget andet er, at man faktisk snød Leif for en A-landskamp i 1950. Leif var storfavorit til pladsen som venstre halfback mod Sverige. Men 14 dage før kampen vendte Arnold Olsen hjem fra Schweiz med sin amatørlicens temmelig »flosset« i kanten. Og på grundlag af en eneste turneringskamp blev han udtaget, og Leif blev udtaget til B-holdet. Det var simpelthen uanstændigt af DBU. Var Leif så bare blevet reserve til A-holdet, havde han haft den eftertragtede nål, som han fortjener bedre end nogen anden. Arnold gik nemlig i stykker i denne hans eneste landskamp, og reserven Sv. Hugger fra O.B. kom ind i stedet.

Leif: — Sådan set var jeg også lidt uheldig her i sommer, idet jeg var udtaget til Ruslands-kampen her i København. Uheldigvis gik jeg i stykker i en kamp forinden, nemlig kampen mellem København og Provinsen og måtte sende afbud. Og så skete det hverken værre eller bedre, end at den ordinære halfback Erik Therkildsen måtte sende afbud, og Børge Christensen, der blev udtaget i mit sted, fik så den oplevelse at spille mod de berømte russere.

Ib: — Det var et »dyrt« afbud på mere end een måde!

— Hvordan?

Leif: — Min skade var så alvorlig, at jeg måtte blive væk fra mit arbejde i ca. 5—6 uger, og det kostede mig et direkte tab på mellem 6—700 kr. Når jeg siger direkte, så har jeg selvfølgelig taget hensyn til, at jeg gennem KBU's forsikring fik udbetalt en sygeløn på 15,00 kr om dagen. Men dette beløb dækker jo ikke tilnærmelsesvis min normale daglige indtægt. Og selv om »Frem« fik udvirket, at jeg fik ekstra 10,00 om dagen, var mit reelle tab det før nævnte beløb.

Ib: — Det er jo i grunden lynende forkert, at en spiller der kommer ud for et uheld på banen, foruden den legemlige skade skal rammes rent økonomisk. Men sagen ligger vist sådan, at ingen forsikringsselskaber bryder sig om at forhøje spillernes skadesforsikring. På den anden side foresvæver der mig noget om, at DBU i sin tid indstiftede et fond med betydelige midler til imødegåelse af sådanne tilfælde, men det er mit indtryk, at spillerne ikke er nok orienteret om dets anvendelse.

— Vi nærmer os efterhånden det kildne spørgsmål: professionalisme contra »vi sidste amatører«, hvorledes er jeres standpunkt til dette spørgsmål?

Leif: — For mit vedkommende kan jeg sige det klart: *Pengene på bordet*. Lad os indføre »svenske tilstande«. Det vil give os den frihed og lyst til at træne noget mere. Skal jeg være helt ærlig, så kan jeg godt sige, at træningslysten ikke altid er lige stor. Men er der noget at sige til det? Jeg står op og arbejder 9 timer om dagen, cykler så den lange vej fra mit arbejde og hjem. Snupper lige mappen, ingen aftensmad, og så lige til træning. Kan det undre nogen, hvis det kniber med lysten en gang imellem. Og så har jeg slet ikke nævnt de afsavn, som mit hjem og min familie i årenes løb har lidt ved min fodbold.

Ib: — Ja, men du glemmer en afgørende faktor i din indstilling. For såfremt vi skal have penge for at spille og træne, så er det økonomiske grundlag for ungdomsafdelingen bortfaldet. Så må den simpelthen nedlægges.

Leif: — Vi skal ikke ind i en polemik om velfærdsstaten o.s.v., men efter min mening er der visse stats- og kommuneopgaver. Og jeg regner det bl. a. for en statsopgave at lede det ungdomsarbejde, der nu er i de private klubbers hænder. F. eks. som tilfældet er med fritidshjemmene. Man kunne begynde med at give hele tipoverskudet til sporten. Disse penge er dog i de fleste tilfælde indbetalt af folk, der har en vis passiv interesse i idrætten. Men i det kulturelle Danmark giver man hellere disse penge til f. eks. Århus byorkester!

Ib: — Tager du nu også i betragtning, at den eventuelle indtægt, du ville få ved at spille fodbold, ikke er skattefri, men ganske naturligt, ligesom enhver anden fortjeneste, vil blive lagt oven på din øvrige indtægt. Min mening er, at sker alt dette på bekostning af et frivilligt ungdomsarbejde, så er det sunde i sporten forsvundet. Og læg vel mærke til, at jeg siger »frivilligt«, for du er vel klar over, at der må opstå et økonomisk spørgsmål med ledernes indsats? Nej, så tag hellere skridtet fuldt ud og indfør total professionel fodbold.

Leif: — Dertil er forholdene i Danmark for små.

Ib: — Netop!

Leif: — Lederne skulle selvfølgelig også aflønnes. Kontrollørerne i Idrætsparken arbejder jo heller ikke gratis. Og det er heller ikke meningen for nogen af parterne. Og måske ville det endda have til følge, at man fik dækket den store ledermangel. Men kan du huske i foråret til pokalfinalen. Vi skulle møde lidt tidligere den lørdag eftermiddag til lidt let opvarmning med forudgående taktikmøde. Men da jeg arbejder helt ude på Amager kunne jeg ikke nå dette, uden at jeg eventuelt tog tidligere fri fra mit ar-

Fin start for Sekundaholdene

Så er vi i fuld gang med vore turneringskampe i de forskellige sekundærækker, og efter alt at dømme, står vi i dette efterår endog meget stærkt.

Resultater for 2a.

Frem b	4—0
KFUM	2—5
B 93	3—2
SIF	8—1
AB	1—2
B 1903	2—0

2a og -b spillede som sædvanligt deres indbyrdes kamp som første kamp i turneringen, og i modsætning til de andre år, vandt a-holdet en temmelig overlegen sejr på 4—0. Efter 1. halvleg skulle b-holdet dog have haft et par mål, men dels var holdet uheldigt, og dels havde det ikke den stærkeste opstilling, og da Hans Westerberg så fik 20 »lyse« minutter i 2. halvleg, hvor han scorede alle 4 mål, ja, så var det sket med b-holdet. Dernæst spillede a-holdet mod KFUM, hvor vi tabte med 2—5, efter at hele holdet havde haft en off-dag. Næste kamp var mod AB, hvor det igen blev til et nederlag, denne gang dog kun med 1—2, men AB havde også et virkeligt stærkt hold, og det var fuldt fortjent, at de vandt, for de spillede en dejlig gang fodbold. Siden er det blevet til sejre over såvel B 93 som Skovshoved, og navnlig spillede holdet en meget fin kamp i Skovshoved, som blev slået så stort som 8—1.

Resultater for 2 b.

Frem a	0—4
HIK	5—1
Brønshøj	2—0
SIF	3—1
KB	2—2

Efter at b-holdet havde tabt til a-holdet, fik holdet 3 sejre i træk, idet først HIK så Skovshoved og dernæst Brønshøj måtte ned med henholdsvis 5—1, 3—1 og 2—0. Sidst mødte holdet på udebane KB, som havde et virkeligt stærkt hold. Resultatet blev 2—2 efter en meget jævnbyrdig og spændende kamp, hvor navnlig vort forsvar havde stor ære af kampen i hvert fald i 1. halvleg, hvor KB pressede stærkt. I 2. halvleg havde vi det meste af spillet, og vi udlignede til 1—1, men som det ofte går, det ene hold spillet, det andet målene. KB kom foran 2—1, men da der manglede 2 minutter fandt Keld Rasmussen på, at nu skulle der udlignes, hvorefter han i fuld fart gik forbi en 4-5 mand for til sidst at sparke bolden i Jørgen Johansens mål, og vi havde uafgjort 2—2.

Om begge vore 2. hold kan siges, at chancen for at få begge hold helt op i toppen er meget store, idet spillerne er i fin form, hvilket ikke mindst skyldes vor træner Erling Sørensen. Yderligere kan nævnes, at såfremt en eller flere seriespillere, skulle komme lidt ud af det, så står der mange fine spillere fra mellemrækkeholdet parat til at overtage deres pladser.

Resultater for M I:

KFUM	4—3
VIF	3—0

Fremad A	5—1
AB	4—2
B 93	7—2

Samme mellemrækkehold har haft den fineste mulige start, idet holdet efter de første 5 kampe har 10 points, og de er alle vundet på godt fodboldspil, og det er jo ikke fordi deres modstandere har været svage, idet vi vandt med 5—1 over Fremad Amagers 2. hold, og Vanløse 2. hold blev slået med 3—0, og de andre storklubbers 3. hold har fået samme skæbne. Det bliver spændende at se, om denne fine række sejre kan fortsætte, så holdet kan forblive ubesejret her i efteråret.

Resultater for A I:

KB	2—6
HIK	3—1
B 1903	3—2
B 93	4—1
VIF	3—4
KFUM	5—1

A-rækkeholdet eller 5. hold har også klaret sig over forventning, men dette hold har også været meget stærkt, f. eks. har både Olaf og Per spillet nogle gode kampe på dette hold, og de øvrige spillere ved også, hvad det drejer sig om. Holdet har kun ét problem, og det er hvem der skal sparke straffespark, for uanset om dette bliver brændt eller der bliver scoret, så er hele holdet yderst tilfreds, idet den der skyder skal af med en forfriskning til de øvrige på holdet, såfremt det bliver brændt, og det er sket nogle gange.

Resultater for B I:

Fremad A	2—5
SIF	2—1
Brønshøj	6—4
VIF	3—4
HIK	2—3
B 1903	4—4

B-rækkeholdet har været lidt op og ned, men det ser ud til, at dette hold er ved at komme, idet holdet efter at have været bagud med 1—4 fik uafgjort 4—4 mod et så stærkt hold som B 1903.

Resultater for C I:

Fremad A	7—0
Brønshøj	6—3
AB	2—6
HIK	7—3
VIF	4—4

»De Gamle« har i efteråret tabt til AB og spillet uafgjort mod Vanløse, hvor forøvrigt vi først i allersidste sekund fik udlignet ved Flemming Hermann, der bankede bolden i nettet i samme øjeblik som dommeren fløjtede af. En stor præstation har holdet imidlertid ydet, idet det vandt HIK's old boys turnering efter flere gode sejre.

Alt i alt kan man vel nok sige, at vi står meget stærkt i vor sekundære afdeling, og det bliver spændende at se, om den gode start vil fortsætte her i efterårsturneringen.

Fax.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Ungdomsrækkerne

DRIBLEKONGER OG PRIMADONNAER MÅ AF 1. HOLDENE

Vi er i fuldt sving med efterårs-turneringen. De første 6 kampe er spillet, og vi kan nogenlunde danne os et skøn over de forskellige holds styrke og hvilke placeringer, vi kan forvente. En ting kan vi allerede fastslå, at 1. pladserne ikke hænger på træerne i år, men vi har jo også været noget forvent de sidste år.

Ynglingeafdelingen skulle igen i år kunne nå til tops, om det kan blive et mesterskab til 1. ynglinge ligesom sidste år, bliver nok et spørgsmål. Der er stor jævnbyrdighed i rækken, og held og uheld vil nok blive afgørende faktorer; foreløbig indtager vi førstepladsen. De 2 andre ynglingehold er også med i kampen om 1. pladsen.

Juniorafdelingen skulle efter de strålende resultater i drengedeafdelingen de sidste år være den bedste i ungdomsafdelingen, men har indtil nu ikke indfriet forventningerne, jeg tænker navnlig på 1. junior.

1. junior er vel nok et af de mærkeligste hold, vi har haft i klubben. En underlig blanding af talent, driblekonger og primadonnaer. Det er helt utroligt, at samtlige 11 har været gennem lilleputter- og drengedeafdelingen og faktisk ikke har opfattet et klap af 4 års instruktion, og at et fodboldhold er at betragte som et lille samfund, hvor der må arbejdes i fællesskabets ånd. Femseks af holdets spillere virker meget trætte og uinteresserede. Der er ikke den spilleglæde, som man normalt finder hos unge mennesker i 15-16 års alderen, og med kammeratskabet er det helt galt, det hører man tydeligt, når man overværer turneringskampene.

2. juniorer er fysisk svagere, men spiller et nydeligt holdspil. De har i modsætning til 1. junior forstået at finde ud af finesserne og glæden ved at spille fodbold, så de har altså opfattet de 4 års instruktion og burde vel egentlig være klubbens 1. junior — også af navn. Der vil uden tvivl blive byttet om på 1. og 2. junior spillerne, vi kan ikke have drenge, der ikke viser interesse og som ikke vil gøre et virkeligt stykke arbejde, men kun optager pladserne på vort bedste juniorhold, de må ned på et lavere hold, hvor de uden tvivl vil gøre sig bedre og som deres indsats berettiger dem til.

For 6. år i træk kan vi glæde os over en fin drengedeafdeling med både bredde og top.

1. drenge er et ualmindeligt morsomt og livligt hold, om fysikken så slår til, når kampen om turneringen og pokalen afgøres, er vel nok et spørgsmål, men fodbold bliver der spillet; det er en fornøjelse at se de enkelte spillere flytte sig for hinanden og indtage nye positioner, når bolden er afleveret. Der spilles ikke efter systemer, men med talent og lyst, så det gnistrer. Jo, 1. drenge er et af de hold, vi har god grund til at glæde os over og som på bedste måde hævder drengedeafdelingens traditioner.

Lilleputterne er en blanding af godt og mindre godt. 1. holdet er temmelig svagt, mon ikke det er det svageste, vi nogensinde har haft? For 2., 3. og 4. hold er det straks bedre. 4. putterne er ubesejrede, og 2. og 3. hold er også med i toppen. For de sidste hold er der det opmuntrende at konstatere, at de fleste drenge er 10 år og således har 2 år endnu som putter.

For at dygtiggøre putterne så meget som muligt, vil hr. Egon Knudsen og hr. Poul Olsen deltage i instruktionen på Ellebjerg skole, og putterne råder således over 4 instruktører i vinter-sæsonen.

Skemaet med timeplan og angivelse af, hvilken sal de forskellige hold skal benytte, er opslået på tavlen.

Moss.

TAK

Da det næsten er mig umuligt at takke alle mine venner og bekendte for deres hilsen til mig på min 80-års dag, vil jeg gerne bede dem modtage min hjertelige tak gennem medlemsbladet.

Valdemar Petersen.

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

five-à-side

Søndag den 1. december kl. 10 afholdes det årlige five-à-side-stævne for vore seniores. Der er 5 fede ænder til det vindende hold. Der hænger indtegningsliste på opslagstavlen i klublokallet. Efter kampene er der frokost med medbragt mad.

fortsat fra side 5

bejde. Hvad havde været naturligere, end at jeg havde kunnet tage denne frihed mod erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Men det må man ikke. I stedet holdt der en taxa til mig ved arbejdstids ophør. Så gik det i en fart hjem og derefter videre til Idrætsparken, alt mens taxameteret tikkede. Ved du, hvad den taxa kostede? En bagatel af 19,80 kr. Og det må man godt. Og så kunne det hele have været klaret ved at give mig 6,50 kr. for at tage en time tidligere fra arbejdet.

Ib: — Et forbandet besnærende eksempel, jeg kunne ellers tænke mig at ville røre ved et andet spørgsmål. Nemlig en forhøjelse af vore dagpenge i tilfælde af kampe, der betyder frihed fra vort daglige arbejde — herunder unions- og landskampe. Hvor er det tåbeligt at opretholde et beløb på 30,00 kr. om dagen, når enhver ved, at de flestes indtægter nærmere ligger omkring de 40,00 kr. Men for at vende tilbage til dit forslag om penge for at spille. Har du i grunden tænkt over, hvilken indbyrdes jalousi der ville blive mellem spillerne om pengespørgsmålet, idet du vel ikke forventer, at alle vil blive lønnet lige?

Leif: — Jeg tror tværtimod, at vi alle ville føle os som en stor familie med større interesse for klubbens trivsel. Måske må jeg lige bemærke, at jeg havde tænkt mig, at halvdelen af vor eventuelle indtægt skulle indsættes på en spærret konto i en bank og først udbetales den dag, vi holdt op med 1. holds fodbold. Eventuelt med ret til at hæve visse beløb under sygdom.

Ib: — Jeg vil gerne gentage, at jeg tror, at vi fjerner det bedste og det sundeste i sporten, hvis vi undergraver frivilligheden. Ser jeg objektivt tilbage på min tid som aktiv spiller, så skal jeg ikke nægte, at smukkeste og stærkeste står for mig de år, jeg tilbragte som dreng i »Frem«. Derfor vil jeg ikke »ofre« ungdomsafdelingen.

Leif: — Alt dette her er sikkert også et utopi. For sagen er nok den, at så længe ledelsen af dansk fodbold er så økonomisk velfunderede, at det ingen betydning har for dem, hvor megen fritid og tabt arbejdstid, de ofrer på sagen, så længe bliver der ingen forandring af de bestående forhold. De forstår ikke spillernes kår, simpelthen fordi vore skattebilletter ikke er ens.

Ib: — Men måske var en af vejene til visse forbedringer af spillernes kår en aktiv spillerklub. En samlet klub for alle spillere fra alle foreninger og med direkte indflydelse helt op til DBU's ledelse. Jeg tror, at en sådan klub havde sin berettigelse.

— Jeg må måske lige lægge mig lidt imellem, jeg tror ikke, vi kommer meget videre i denne omgang, selv om spørgsmålet langtfra er uddebatteret. Jeg kunne tænke mig nu her til slut at spørge jer, om I har noget jubilæumsønske?

Leif: — Et danmarksmesterskab, hverken mere eller mindre. Dernæst...

Ib: — Ja, dernæst at vi fik en virkelig udenlandstur med »Frem«.

Leif: Selvfølgelig har vi haft nogle rejser bl. a. med Stævnet, men det er nu engang ikke det

samme. Det er de kammerater man til hverdag har kæmpet sammen med, delt sejre og nederlag, det er dem, man ønsker at dele de nye indtryk og oplevelser, som man ville få ved en tur i det fremmede.

Ib: — Og andre klubber har jo kunnet gøre det. Vi føler os da ikke dårligere end Køge og 1909, der har været på dejlige ture til Østen. Vi har dog kunnet holde os i 1. division.

Leif: — Jeg syntes også, i al beskedenhed, at klubben aldrig forgæves har kaldt på os. Og hvad så om vi skulle indkassere et par nederlag. Prestigen kunne vel nok stå for sådan et par skår. Rejserne er dog amatørernes eneste »løn«.

— Og når I nu ser tilbage, fortryder I så den tid, I har ofret på sportens alter?

Leif og Ib i munden på hinanden:

— Aldrig, vi har trods alt haft det dejligt!

John Bjørklund.

DBU's hjælpefond og betingelserne for at få hjælp

Det er rigtigt, når Ib Bengtson andet sted i bladet fremhæver, at der er midler til rådighed til skadede spillere. Ligeledes må man vist give den rare Ib ret, når han fremhæver, at man ikke er orienteret om fondens betingelser om hjælp. Medlemsbladet retter denne mangel og bringer det fornødne herom:

Ansøgninger kan indsendes til fondens sekretariat, c/o overassistent Erno Nielsen, Langøgade 18, København Ø.

DBU's hjælpefond, der blev stiftet i 1953, har til formål at yde hjælp til:

1. Danske idrætsmænd og -kvinder — herunder også idrætsledere — som uforskyldt er kommet i nød som følge af sygdom eller ulykke eller iøvrigt af anden årsag, hvori de ikke selv har haft nogen skyld.
2. Nærstående pårørende eller efterladte af de under 1 nævnte personer.
3. Institutioner, der beskæftiger ungdom med idræt, hvor udøverne lider af sådanne legemsskavanker, at de er ude af stand til at dyrke idræt på normal vis. I disse tilfælde ydes hjælpen kun til sådanne institutioner, der har en vis almen og social karakter.

Betingelsen for at modtage personlig hjælp fra fonden er, at vedkommende igennem en længere periode har været medlem — aktivt eller passivt — af en under Dansk Idræts-Forbund eller med dette forbund samarbejdende organisation registrerende forening.

Bestyrelsen, der består af landsretssagfører Leo Dannin (formand), landsretssagfører Leo Frederiksen og fabrikant Ebbe Schwartz, fastsætter størrelsen af den hjælp, der i hvert enkelt tilfælde kan ydes, og ansøgningsskemaer kan rekvireres gennem DBU's sekretariat, Per Henrik Lings Allé, København Ø, men altså tilbage-sendes til fondens sekretær, Erno Nielsen.